

TaKoRU ry:n 40-vuotisjuhlat olivat ikimuistoiset

*Juhlassa Reserviupseeriliiton pronssisella ansiomitalilla palkitut:
Jussi Alanen, Jarkko Suominen, Pauli Järvinen.*

Teksti ja kuvat: **Pekka Sillanpää**

Tampereen Korkeakoulujen Reserviupseerit ry juhli 13. joulukuuta 2008 40-vuotista taivaltaan opiskelijareserviläisyhdistyksenä Hotelli Cumulus Pinjassa. Juhla oli yhdistetty Opiskelijain Reserviupseeripiiri ry:n kanssa, joka myös täytti samaiset pyöreät vuodet. Vanhan elokuvateatterin tilaan rakennettu Olympia-sali sai juhlahumun ja arvokkaan glamourin tunteen ilmoille. Juhlatilaisuus kävikin läsnäolijoille viikkoa aiemmin olleiden Linnan juhlien korvikkeena, mikäli kutsua sinne ei ollut tullut.

Alunperin nykyinen yhdistys kirjattiin rekisteriin nimellä Tampereen yliopiston reserviupseerikerho: TayRUK. Tällä pohjalla jatkettiin vuoteen 1977 saakka. Nykyisin – jo nimenmuutoksenkin sitä kuvatessa – toiminta on vapaamielisempää, eikä tiettyä opinahjoa vaadita, saati upseerin arvoa. Tasa-arvo on sidottu myös sukupuoleen, ja naisiakin kerhosta löytyy.

Jäsenten määrä on vaihdellut vuosien varrella, ja juhluvuonna se oli huipussaan, saavutettuaan noin 500 jäsenen kunnioitettavan rajan. Toimintaa on kuitenkin jatkettava vähintään yhtä aktiivisesti kuin ennenkin, jotta jäsenet saadaan pysymään ja viihtymään, ja uusiakin opiskelijoita mukaan tutustumaan. Juhlatilaisuudessa huomasikin, että paljon oli mukana niitä, jotka ovat aktiivisesti aikoinaan kerhon toiminnassa olleet. Aivan nuorimpia tai vähemmän kerhoon tutustuneita ei paikalle ollut niinkään uskaltanut.

Tavoitteena hyvät bileet

Juhlat alkoivat kello 18.00 ja sotilaallisen täsmällisesti porukkaa paikalle oli kerääntynytkin – ei liian aikaisin odottamaan, vaan sopivasti pöytään tervehtimään tuttuja ja tuntemattomia. Paikalla oli niin valmistuneita kuin vielä opiskelijoitakin, ja siltä väliltä. Kyseessä eivät olleet vain tamperelaisten juhlat. Paljon oli juhlakansaa saapunut paikalle kauempaa siitäkin syystä, että ORUP ry juhli samassa paikassa omaa neljän vuosikymmenensä täyttymistään, ja heidän edustajiaan oli myös ilahduttavan monta paikalla. ORUP kattaa nimensä mukaisesti koko Suomen opiskelijareserviläisjärjestöt, jonka alainen siis myös TaKoRU:kin on. Heti alusta pitäen kerhon yleisenä ajatuksena oli saada juhlista mahtavat ja ikimuistettavat. Olisihan ollut mahdollista pitää vain nimelliset vuosijuhlat, joihin olisi kutsuttu muutama kaveri. TaKoRU:n puheenjohtaja **Hans Saijets** kuitenkin halusi nimenomaan "hyvät bileet", ja tätä päämäärää kohti pyrittiin melko hyvin sopusoinnussa ja tasapainossa pysyen. Juhlien suunnittelusta ja toteuttamisesta tuli lopulta melko vaativaa; paljon monenlaista työtä, jossa vastuuta koitettiin jakaa useille henkilöille. Kuten usein, niin kummasti ne kriittiset asiat painottuvat viime metreille. Kaikesta selvittiin kuitenkin yhteishengessä kunnialla, ja kiitosta kuului, että ulospäin juhlat olivat mitä parhaimman näköiset. Niin kuin pitikin.

Oi Maamme

Ohjelman avasi yhteislaulu. Laulu, jonka pitäisi jokaiselle suomalaiselle olla se rakkain: Maamme. Muihin yhteislauluihin verrattuna se tulikin kuuluvasti ja tunteella. Heti perään TaKoRU:n entinen puheenjohtaja **Miikka Hurmalainen** lausui tervetulosanat ja vieraille sisään tullessa jaettu malja kohotettiin korkealle.

Miikka Hurmalainen

Miikan jälkeen lavalle astui vielä joulukuussa virassa ollut yhdistyksen puheenjohtaja **Hans Saijets**. Hän kertasi lyhykäisesti omaa kaksivuotiskauttaan ja valaisi juhlien

organisointiin liittyviä asioita. Eikä hän säästänyt kiitoksia muilta tahoilta, jotka osallisia näiden syntymisestä olivat. Pientä tippaakin saattoi silmässä havaita, olihan nämä Saijetsin hyvästit myös kerholle sen vetäjänä.

Juhlien budjetista piti maistua se, että ruoka olisi hyvää. Näin olikin, alkupalasta lähtien kaikki oli viimeisen päälle. Tästä vielä kiitos ravintolan henkilökunnalle. Eräs, joka sanoi vihaavansa sieniiä, saattoi silti muitta mutkitta heitellä metsäsienillä täytetyn uunitomaatin kurkusta alas. Tästä voisi siirtää hyvän vinkin äideille, että ruoka pitää osata tarjoilla houkuttelevassa muodossa, tällöin sinne voi ujuttaa jotain ravitsevaakin. Kun pahin psyykinen nälkä oli saatu tyydytettyä, voitiin sujuvasti jatkaa juhlaohjelmaa. Nyt puheenvuoro oli ORUP:lla. Kerhon nykyinen toiminnanjohtaja **Aku Lindström** toi esille, miten ORUP:sta on tullut valtakunnallisesti merkittävä toimija. Pitkän aikavälin tähtäimellä on saatu hyvä edustus liittotasolle, sen ollessa nyt vahvempi kuin koskaan. Tämä vakuutti myös kuulijat. Illan ohjelma oli suunniteltu siten, että mahdolliset kuivat puheet, eivät kuivattaisi elimistöä ja suuta, sillä syötävää odotti jälleen vuorossa: herkullinen pääruoka juomineen. Sitä ennen kuitenkin verryteltiin vielä äänihuulia Jääkärimarssin tahdissa.

Juhlapuhe

Pääpuhujana ja juhlapuheen esittäjänä oli Suomen Reserviupseeriliiton taloustoimikunnan puheenjohtaja **Aaro Mäkelä**. Hän toi esille TaKoRU:n ja piirin roolin hyvin paljon toimintaa luovana yhteisönä. Mäkelä kertoi, että näiden välillä on hyvä linkki ja tiivis yhteishenki. Hän näki, että TaKoRU:ssa tehdäänkin oikeasti jotain, eikä vain olla rekisterissä. Puheessaan Mäkelä toivoi vielä yleisesti aktiivisuutta vänrikkipäiväkuvioissa, että olisi tarjota nuorelle väellekin jotain omaa toimintaa.

Kuinka ollakaan, seuraavaksi, ennen kuin huomata saattoi, oli nenän edessä lautasella maittava jälkiruoka. Kahvia ja konjakkiakin talo tarjosi. Tunnelma ja alkukankeus oli jo keventynyt sen verran, että puheensorinaa alkoi kuulua havaittavammin ja ihmisiä jaloitella myös omalta paikaltaan kauemmaksi vaihtamaan sanoja sen hieman tunteuttamamman henkilön kanssa. Kunnes tuli jälleen virallisia osuuksia, eli tervehdyksiä ja palkitsemisia.

Tervehdyksiä ja mitaleita

Tervehdyksien kera lavalla kävi pyörähtämässä liuta maanpuolustusaktiiveja. **Asser Vuola** aloitti tervehdyksillä Tampereen Reserviupseerit ry:stä. Vapaaehtoisen maanpuolustuksen konkari, **Tero Ahtee**, sai käydä estradilla kolmeenkin otteeseen. Ensin edustamansa Pirkanmaan Reservipiirien maastotoimikunnan puolesta, sitten Tampereen Reserviläisten edustajana ja vielä **Jussi Alasen** mukana Pirkanmaan

Viestikillan nimissä. Jussi ojensi illan erikoisimman lahjatervehdyksen, nimittäin neliluuppisen suuntimoantennin – vispiläksi sitä ei kuulemma saa kutsua. Vielä tervehdyksensä, aina yhtä tervetulleen Marskin ryyppyn kera, kävi ojentamassa Jyväskylän Akateemiset Reservinupseerit ry: Aku Lindström ja **Risto Tammela**. Jälkimmäinen piti vielä lopuksi lyhyen PowerPoint-esityksen muinoin vuonna 2002 olleesta ja ilmeisen paljon keskustelua herättäneestä partiotaitokisasta, jossa oli aiheena mm. jään alta sukeltaminen.

*Jussi Alanen
ojentamassa neliluuppista
suuntimoantennia eli vispilää.*

Suomen Reserviupseeriliiton pronssisella ansiomitalilla palkittiin neljä takorulaista: **Jussi Alanen, Jarkko Suominen, Pauli Järvinen ja Vänni Alarotu**. Viimeksi mainittu ei päässyt juhlapaikalle onniteltavaksi. Heidän ansioikseen katsottiin useiden vuosien aktiivinen mukanaolo kerhon toiminnassa. Näin runsasta palkitsemista ei vielä kerhon historiassa ole ollut, mutta nyt siihen oli oiva tilaisuus, ja jokaisella myös täydet ansiot.

Historiankirjojen kautta saunaan

Ohjelman loppupuolellakin laulu vielä maittoi, erityisesti Sillanpään marssilaulu sai jylhää kaikua kuuluville. Tila tarjosi puitteet myös juomatarjoiluille pienen ja tyylikkään baarin muodossa, joka aukesi ohjelman mukaan. Samaan aikaan Miikka Hurmalainen aloitti mielenkiintoisen historiikkinsa, joka tulisi päättämään illan. Taustalla projektorilla pyöri kuvia TaKoRU:n toiminnasta eri vuosikymmeniltä. 70-luvultakin oli kuvia viiksekkäistä opiskelijoista löydetty; silloinkin näytettiin jo viikkolenkkiä juostavan.

Kaiken kaikkiaan TaKoRU:n 40-vuotisjuhla oli erityisen onnistunut paketti. Juhla kesti nelisen tuntia, mutta ei kuitenkaan tuntunut liian pitkältä, vaan eteni sopivasti koko ajan ilman odotteluita. Aina asiat voisi tehdä paremmin, ja toisella kertaa varsinkin, kun tiedetään mitä on vastassa. Suurimman osan hallituksesta ja toimihenkilöistä ollessa ensikertalaisia näin mittavien juhlien (tai ylipäätänsä juhlien) järjestelyssä, ei asioiden mutkatonta sujumista ja selkeää yleiskuvaa voi odottaa. Kova työ, kokemus ja onnistuminen kuitenkin tekee aina henkisesti rikkaammaksi ja vahvistaa jo olemassa olevia sidoksia. Näillä maistuvilla eväillä ilta Hotelli Cumulus Pinjassa päätettiin. Kuten tapana on, eihän nämä juhlatkaan vielä aivan tähän loppuneet. TaKoRU hoiti halukkaille taksikuljetukset TTY:n kampusalueelle ORC:n saunalle, jonne useita illanvirkkuja vielä lähtikin. Kuulemma myös toisetkin jatkot olivat, siellä perinteisessä paikassa.

Vielä lopuksi TaKoRU haluaa kiittää kaikkien juhliin osallistuneiden maanpuolustushenkisten lisäksi sponsoreita, joita ilman juhlista ei näin vaikuttavia olisi saatu. Seuraavaksi juhlittavaa onkin sitten jo puoli vuosisataa.

